

درفش سرخ کمون پاریس برای همیشه در پیشاپیش مبارزات کارگران سراسر جهان بر افراشته خواهد ماند

بنفشه کمالی

" چه انعطاف پذیری ، چه ابتکار تاریخی ، چه فداکاری ، چه قدرت فداکاری در این پارسیها وجود دارد ...تاریخ
عظمتی شبیه این سراغ ندارد " مارکس در ستایش کمون پاریس

او نمرده است،

او را کنار دیوار گذاشتند،

و هزار بار تیربارانش کردند

و سیاه-کاران عربده زنان،

پرچم خود را در کوچه-ها گرداندند،

پرچمی که جلاد از میان لجن بیرون کشید،

و فریاد زد: این است کیفر

اما با وجود سرکوب،

او نمرده است،

آری کمون جاودانه زنده است (اوژن پواتیه)

*"جوهر و عصاره کمون در آنجا نیست که معمولا بورژواها به دنبال آن می گردند ، بلکه در آفرینش نوع خاصی از
دولت است " لنین*

کارگران پاریس در ۱۸ مارس ۱۸۷۱ اقدام به برپایی اولین حکومت کارگری در تاریخ بشر و تشکیل کمون پاریس
دست زدند. این اولین حکومت کارگری ، تجربه سترگ ، شور انگیز و فراموش ناشدنی با درسهای تاریخی و غیر
قابل انکار برای طبقه کارگر از آن زمان تاکنون بوده و بی شک برای طبقه کارگر آینده هم درسهای کم نظیر و
تاریخی آن حفظ شده و و بکار خواهد آمد .

یاد و خاطره قهرمانیهای کموناردهای پاریس هرگز توسط هم طبقه ای های آنها در سراسر جهان فراموش نخواهد
شد . زیرا که برای اولین بار در تاریخ بشر ، کارگران و زحمتکشان دست به انقلابی برای رهایی خویش از یوغ
بندگی سر مایه زدند . برای اولین بار جهان با طبقه کارگر خود آگاهی روبرو شد که نه در خود مانده بلکه برای
رهایی خود به پا خاسته بود و میخواست که برای همیشه از قید زنجیرهای بردگی سر مایه رها گردد . و با برقراری
نخستین حکومت کارگری به مصاف بورژوازی بر خاسته بود. هر چند جنگی نابرابر بود و امکان شکست زیاد ،
ولی کارگران قهرمان پاریس ترسی به دل و تزلزلی در جان نداشتند با این کار خود به قول مارکس به عرش اعلی
رسیدند. و برای ایجاد جامعه ای با سامان نو و روابط اجتماعی ، اقتصادی و سیاسی جدید دست به اقدامی شجاعانه
و غیر قابل تصور زدند. هر چند کمون سر کوب شد و موقتا به شکست انجامید و به قتل عام کمونارهای دلیر
انجامید و لی دستاوردهای آن برای طبقه کارگر و تکامل جهانی آن ، ماتریالیسم تاریخی و ماتریالیسم دیالکتیک
بسیار ارزنده و آموزنده بود و و به مارکسیسم عنای تازه و بیشتری بخشید و به خودآگاهی و خود رهایی طبقه
کارگر همچنین

با نزدیک شدن سالروز کمون پاریس تمامی کارگران و کمونیست‌ها از طرفی احساس تحسین نسبت به کمون و یادگیری از کمون پاریس و بکار بستن درس‌های گران‌بهای آن را دارند و از طرف دیگر ی خشمی عظیم بر علیه سرکوب کنندگان کمون و اندوه فراوان برای سرنوشت کمون‌ها در آنجا بوجود می‌آید. اما احساس اصلی حاکم بر طبقه کارگر و مبارزان راه‌رهای طبقه کارگر، احساس شادی و شغف وصف ناپذیر و بالیدن به عمل و شخصیت و مبارزه کمون‌ها بخاطر تحقق بخشیدن به آرزوی طبقه کارگر و ایجاد اولین حکومت کارگری در تاریخ می‌باشد که برای تمامی کارگران و کمونیست‌ها در سراسر جهان تجربه ای فراموش نشدنی بوده و می‌باشد

در ۱۸ مارس ۱۸۷۱ کارگران و زحمتکشان پاریس توانستند با نبردی بی‌امان و با فداکاری و شور و شوقی بی‌نظیر در مقابل بورژوازی فرانسه که تا به دندان مسلح بود، قدرت را به دست گرفته و در ۲۸ مارس ۱۸۷۱ اولین دولت کارگری را به نام جاودانی « کمون پاریس » تاسیس نمایند. در به انجام رسیدن این واقعه تاریخی، ۱* زنان کارگر و انقلابی پاریسی نقش بسیار فراموش ناشدنی و فداکارانه و مسئولانه و مهم و ارزنده ای داشتند

در کتاب جاودانه مارکس به نام « مبارزه طبقاتی در فرانسه » او در باره این واقعه بزرگ نوشت: « در سپیده دم ۱۸ مارس، پاریس با شنیدن فریاد رعد آسای زنده باد کمون از خواب بیدار شد. ببینیم این کمون چگونه چیزی است؟ این ابولهورلی که شنیدن نام آن خاطره بورژواها را آشفته می‌سازد چیست؟ در بیانیه ۱۸ مارس کمیته مرکزی چنین آمده است: « پرولتاریای پایتخت که شاهد ناتوانی‌ها و خیانت‌های طبقات حاکم بودند، در یافتن که ساعت موعود برای آنکه آنان با بدست گرفتن زمام امور کشور را از وضع فعلی برهانند فرا رسیده است. پرولتاریا دریافت که وظیفه اجتناب ناپذیر و مطلق اوست که سرنوشت خویش را به دست گیرد و با تملک قدرت، پیروزی این سرنوشت را تضمین کند»

فرارسیدن زمینه‌های این قیام در دوران جنگ فرانسه با پروس فراهم شده بود. روز ۲۸ ژانویه ۱۸۷۱ شهر پاریس در برابر فشار نیروهای آلمانی به فرماندهی بیسمارک سقوط کرد. کارگران و زحمتکشان پاریس برای دفاع از شهرداری‌گانی بنام گارد ملی متشکل و مسلح شده بودند. ولی بعد از سقوط پاریس در برابر نیروهای پروس، حکومت جمهوری فرانسه در صدد خلع سلاح کارگران و زحمتکشان پاریس برآمد

کارگران و نیروهای مسلح متشکل در گارد ملی از خلع سلاح شدن امتناع ورزیدند و دست به دایر کردن دولت مورد نظر خود (کمون پاریس) زدند. متأسفانه عمر این اولین دولت کارگری بسیار کوتاه بود و از ۱۸ مارس ۱۸۷۱ تا ۲۹ می همان سال بیشتر ادامه پیدا نکرد و به طرز ددمنشانه ای مورد هجوم نیروهای مسلح بورژوازی (ورسای) قرار گرفت و در یک نبرد سخت و نابرابر توسط نیروهای ضد انقلاب به خاک و خون کشیده شد

کمون‌های دلیر تا آخرین لحظه با جنگ و دندان از انقلاب و دولت کارگری دفاع کردند. زن، مرد و کودک، قهرمانانه در خیابان‌ها و کوچه‌های پاریس سنگ‌ساختند، به مصاف با بورژوازی تاندان مسلح شده رفتند. زنان با شجاعت و دلاوری‌های بی‌نظیری نقش زیادی در پیروزی کمون پاریس ایفا کردند. صدها نفر از آنها زن و مرد و کودک در گورستان پرلاشز در پاریس در پای دیواری که بنام دیوار کمون‌ها معروف است با گلوله نیروهای ارتجاعی دولت فرانسه اعدام شدند

در مجموع بیش از هزاران نفر از کارگران، زحمتکشان و انقلابیون پاریس و مدافعان کمون پاریس در این نبرد نابرابر به دست نیروهای ارتجاع به خاک و خون کشیده شدند و هزاران نفر دیگر که به اسارت درآمدند بعد از شکنجه‌ها و تحمل سختی‌های فراوان به مناطق مستعمره فرانسه تبعید شدند

مارکس این تجربه بی‌نظیر طبقه کارگر فرانسه را در کتاب «جنگ داخلی در فرانسه» بطور مفصل و با دیدی عمیق و تیز بین شکافته و آن را از زاویه‌های گوناگون مورد تجزیه و تحلیل قرار داده است، در عین حال چهره کریه بورژوازی فرانسه و متحدان آن را به درستی و بطور بارزی افشاء نموده و در نهایت رسالت تاریخی طبقه کارگر را بر علیه بورژوازی به صراحت و روشنی ترسیم نموده است

کتاب «جنگ داخلی در فرانسه» گنجینه عظیمی برای درک کمون پاریس و درسهای تاریخی آن میباشد. مارکس به اهمیت «انترناسیونالیستی» کمون در بخش دیگری از این کتاب تاکید کرده و نوشته «کمون در عین حال حکومت کارگری و از این بابت، آن حکومت انترناسیونالیستی به معنای کامل کلمه بود. در زیر نظارت ارتش پروس که دو ایالت فرانسوی را به آلمان ملحق کرده بود، کارگران سراسر جهان را به کارگران فرانسوی می پیوست، کمون نیز حضور اتباع بیگانه را در صفوف خود برای کسب افتخار مردن در راه آرمانی جاودانه پذیرفته است. (مارکس جنگ داخلی در فرانسه)

برای مارکس کمون پاریس شکل مقدماتی حاکمیت طبقه کارگری یعنی دیکتاتوری پرولتاریا بود و نشان دهنده قهر انقلابی محرومان در برابرستم گران، استثمارگران و دشمنان آزادی بود.

کارهای اساسی کمون به اختصار: فرمان لغو ارتش و پلیس دائمی و ژاندارمری. تنها نیروی مسلح ملیشایی بود که متشکل از کارگران، زحمتکشان و نیروهای انقلابی میشد. فرمان مصادره اموال کلیساها و استفاده از کلیساهای عنوان محلی برای جلسات سیاسی، فرمان تحصیل مجانی. اصل انتخابی بودن همه کارمندان دولتی و عزل و نصب آنها. در هر زمان و به اراده شورای کمون. سوزاندن و از بین بردن وسائل گیوتین و شکنجه.

لغو حکم اعدام. جدایی دین از حکومت و مدرسه، آزادی بی قید و شرط. سطح دستمزدهای سطح دستمزد کارگران رسید. کمون از مشاوران شهری که برای عمومی مردم در نواحی گوناگون برگزیده میشدند تشکیل میشد. این افراد در هر لحظه باید پاسخگو میبودند و مقامشان پس گرفتنی بود. اکثریت اعضای شورای کمون از کارگران، یا نمایندگان سرشناس طبقه کارگر بودند.

اهمیت کمون در این بود که طبقه کارگر برای اولین بار سیستم حکومتی خویش را بنیان نهاد و بالاتر و مهمتر از همه تجربه کرد و اینکه او را به نیرو، توان و قدرت بی نظیر خود واقف گرداند و پرچم سرخ انقلاب پرولتاریا انترناسیونالیستی را بر افراشت و به همراه دومین انقلاب پرولتاریا جهان یعنی انقلاب اکتبر طبقه کارگر جهان را امیدوار به این امر کرد که انقلاب پرولتاریا امکان پذیر می باشد. زیرا که پرچم کمون پرچم جمهوری پرولتاریا جهانی است. یاد، درسها و خاطره کمون پاریس، اولین دولت کارگری جهان گرامی باد.

زنده باد کمون

برقرار باد انقلاب اجتماعی

banafshekamali@gmail.com

<http://www.newoctober.com>

۱۵-3-2012

۱* الیزو تا دمیترووا (روسی) میشل لو نیز (فرانسوی) ناتالی لومل (فرانسوی) دبیر اتحادیه زنان پاریس در کمون (و زنان بیشمار پاریسی - کموناردهای زن مبارزی که برای تحقق و برپا پای کمون پاریس از هیچ جانفشانی و کوشش دریغ نورزیدند و تا آخرین لحظه به دفاع از کمون پاریس پرداختند. یاد این رفقای زن برای همیشه جاودانه و فراموش نشدنی است